

Drzewo dusz

To drzewo jest
ostatnim przystankiem
po tej stronie świata
Wielka paszcza
w kuszących kolorach tęczy
zaprasza na przemiał -
kosmiczny recycling trwa
Dusze jak chmara
fioletowych szpaków
czepiają się gałęzi
przed finałowym lotem
Za horyzontem zdarzeń
zapomną nawet o tych,
którzy ich zapomnieli
już w dniu narodzin,
o tych, którym obiecali
się przypomnieć,
o tych, którzy zapomną
kochać ich przez wieczność
już na drugi dzień
Tutaj to już nieważne
Liczą się tylko pazury,
którymi da się wyrwać życiu
jeszcze jeden urwany oddech

*

21 maja 2011